

1860-07-16

SENDER

Georgia Skovgaard

RECIPIENT

P.C. Skovgaard

FACTS

Document type:

Letter

Date explanation:

Niels Skovgaard er så småt begyndt at tale. Suset Skovgaard (1863-1937) er endnu ikke født.

General comment:

Læsevejledning

Foto 1 viser side 4 og 1

Foto 2 viser side 2 og 3

Mentioned people:

Betty Saugmann

Joakim Skovgaard

Niels Skovgaard

Archive:

Mappe 7 nr. 21

TRANSCRIPTION

Corselitse den 16. juli

Min kjære, søde, lille Mand! Jeg veed ikke hvornaar Du faar dette brev, for her er der nok ingen rigtig Orden i Postgangen, men saa er det da ikke min Skyld; igaar kom dit og gjorde rigtig godt, for jeg var saa ilde tilmode ved at være rejst længere bort, saa Du aldrig kan tænke det og, dersom jeg nu ikke snart faar høre, at Du er paa Iselingen, saa tror jeg, jeg kommer hjem til Dig. Naa saa meget har jeg besluttet, jeg vil blive 3 Uger her, saa kan jeg ikke holde ud længere, at være Dig foruden, lidt kan jeg jo saa blive paa Iselingen, men saa kan Du vel ogsaa være saa vidt, at Du kan rejse med os til Nyssö.

Er du endnu ved Kriegers? Det er jo ellers deiligt Du faar saa meget gjort derover, men jeg er længselsfuld efter at høre, at Du har [? Sadt] det hen.

Du kan troe Joakim er i sit Es her, han og de to Drengene, omtrent lige store alle 3, kommer udmærket ud af det sammen, jeg har aldrig før haft saa lidt Hængetræ, "jeg skal ud til Drengene", hører jeg strax, naar han et Øieblik er inde hos mig. I de par Dage er han blevet saa solbrændt, saa det vist vil fornøie Dig at se, og han er på Vei til at blive en rask Dreng.

-2-

Niels har igen Diarhae, men jeg haaber dog ved Hjælp af Riismeelssuppe at hjælpe derpaa, for resten er han mageløs kjær og snaksom, det vil blive underligt for Dig at høre ham sludre saa raskt om alslags. Jeg kommer i Vandet, og deiligt Vand er det.

Børnene er nettede allesammen og Betty ganske den Gamle; ham kan vi gemme til vi ses.

Hvor jeg ønskede jeg havde haft Dig i gaar Aftes, vi var i Horbeløv Præstegaard, der er saa overordentlig smukt, og saa var det saa fornøieligt at se de Mylder af Gjæster, og det lange dækkede Bord i den store Havestue, der var Velstand uden alt det Utaalelige som den fører med sig paa Herregaardene. Haven er meget stor, deilige Træer især Ask, eet mægtig flot, ægte Castanie Træ. Og saa Kirkegaarden, der var et deiligt Motiv for en Maler, foruden Træer rundt om fører en meget smuk Aske Allee op til Indgangen; det var ved Solnedgang jeg saa det, men tænk Dig Alleen fuld af folk der kommer ud af Kirken. Det er sandt omkring Gravene

-3-

er der svære Buxbomhægger.

Der traf jeg Fru Petersen, som var meget venlig imod mig, Marie kommer

hertil i dag.

Præsten mindede mig om Busk, det er en Koch, ham fra Kirkeby var der ogsaa, han havde en Søn med der rigtig saa ud til at være af Slægten, Du ved nok jeg anser den Kokske Slægt for at være en prægtig Slægt. Bettys Brødre var der ogsaa, jeg kjendte dem naturligviis ikke igjen. Husker Du Frode, der laae hos Dig hiin mindeværdige Nat efter den vaade Reise? Han er |nu| en velvoxen Officer, meget vakker at see til. Den anden, Emil, studerer han er lang og tynd, livlig men vist ogsaa lidt viigtig og lapset, meget forkjælet siger Betty.

Det er en ganske rar Følelse igjen at være mellem sine Ligemænd; men tre Uger tror jeg er fuldkommen nok her, eftersom der er meget Roderi, som gjør det daglige Liv mindre hyggeligt, maaske gaaer det beder naar jeg bliver mere vandt dertil.

Det var ikke Irroni, men en Indrømmelse; Du skrev jo, at Du syntes Du skrev temmelig meget.

-4-

Gud veed hvor jeg havde faaet den Tanke fra, men jeg havde sadt mig i Hovedet at jeg skulde Møde Dig paa Dampskibet. Steffen vilde ligesaagjærne kjøre til Vordingborg som til Böiet og jeg gjorde det fordi det var nemmere med børnene, men mit Hjærte var nær ved at banke sig istykker, fordi jeg bildte mig |ind| at Du ventede at seile det lille Stykke sammen med os; men saa havde jeg besluttet, at Du skulde seile med til Nykjøbing, blive paa skibet om Natten og seile til Vordingborg næste Morgen. Men det var unødige Sorger. Den Dag blæste det forfærdeligt men imellem Øerne gik det meget jevnt og godt, siden har Veiret været saa deiligt; bliv bare ikke syg!

Niels øver sig paa at sige Faer men der skal meget Savl til at faae det ud. Det var mig ikke muligt at læse hvad| for en Svaghed der| grunden var til at Du ikke har været til Beridderne.

Jeg synes jeg er en afskyelig Kone, at jeg saadan reiser fra min Mand; men saa faar jeg ogsaa Straf derfor for det svier i Hjærtet saadan at være fra hinanden.

Din G.

Gud veed, hvor jeg havde tænkt den Tale
 for, men jeg havde først ang. Thoullet
 at jeg skulde møde Dig paa Dampskibe.
 Steffen vilde Gæstgiveren bære til
 Koldingborg for til Boret og jeg gik
 de dert fordi det var nemmere end
 Nørre. Men mit Hjerte var nok ved
 at handle sig i Tysthed, fordi jeg vidste
 mig selv. Da ventede at se det lille
 Stykke sammen med os, men jeg havde
 sig bestemt at Du skulde se det ved
 det Skibsselskab. Der var sket et om
 Kisten og jeg til Tønderborg næste
 Morgen. Men det var udsigtsløst
 for. Den Dag bløste det forfærdeligt
 og var i mellem Paaen og det
 meget jærte og godt, siden han tænkte
 var et for skide, blev bare ikke sig.
 Stille over sig, men at lige Fæst var
 der sket meget. Selve det at fæst det
 Det var mig, ikke mindst
 at det havde været den til at
 Du ikke har været hos Benishen.
 Jeg tror jeg er en offentlig Kone, at
 jeg skal en rejse for min Kone, men
 jeg tænker jeg også at rejse alene, for
 det bliver i Tysthed. Men det var for
 hvidt.

SKOVGAARD-NOGEL
 Mappe 7 Nr. 21

Copenhagen den 16. febr.

Min kjære fader, alle Mine. Jeg veed
 ikke hvorfor Du fæstede dette Brev, for
 der er der nok ingen rigtig anden i Tyst.
 gangen, men jeg har det da ikke min
 Sag. Igeer kom D. t. og gjorde rigtig
 godt, for jeg var paa det Skib. Men ved
 at der var en anden, som jeg Da aldrig
 kan tænke det og, der kan jeg nu ikke
 først fæst Kone, at Du er paa Gylde.
 Jeg tror jeg, jeg kommer igen til Dig, til
 den 3. April, men jeg har ikke det
 du vil lægge at være Dig forinden.
 Det kan jeg jo paa blive paa Gylde, men
 jeg kan Da vel også være paa
 vist, at Du kan rejse med os til Tyst.
 Det er endnu ved Tønder. Det er i alle
 deligt. Du fæstede mig et stort Skib, men
 jeg er langtfra færdig at se det, at
 Du har fæstet det her.
 Du kan tro, Tønder er i sig. De har her
 og de to Dreng, omkring lige store alle
 trof kommander indsket. Ud af det synes
 jeg har aldrig før hørt paa det. Men
 tro, jeg skal i det Drenges Kone.
 Jeg tror, men har et. Deblat er
 sude hos mig. I de tre Dage er her
 blevet for fuldkommet, for det er
 vil komme Dig, at jeg og her er paa
 for det at blive en velførdig Dreng.

Wilt Doo igit Diarba, men jg heelen
dog ved Hval af Rissmeel-Papper at hval
he droppes, forresten er hval meget
hvor og faldsom, det vil blive anden
Ligt for Dig, et hval hval fladde for
veftet om alflige. Jg kommer i
Vand, og desigt Hval er det.
Bismene er netto alle sammen og Betty
geefte den gamle, han kan i jg.
Det er jg.
Thon jg enffede jg hval hant dig
geordstet, vi var i Hvalen Profa.
gaten, der er jg overordentligt fald
og jg var det for forresten at
for de Hvalen af Jgsten, og det ligger
dalkade Band i den store Hvalen
den var falden i den alt det Hval
tege, som den falden ved jg parthen
geandene. Hvalen er meget fald, der
troer i jg af, et meget fald af
Caffine Tro, og jg par Hvalen
den var et dalket Hvalen for en Hval
foruden Troen vandt om, falden er
meget faldt af alle alle op til Hval
gangen; det var ved falden gang
jg fald det, men tankt Dig alle
fald af fald den kommer ind af
Hvalen. Det er faldt omkring

geandene er det falden Hvalen.
Den trof jg, den falden falden
meget veld, vandt om, hvalen hvalen
dalket, falden. Profa er hvalen om
Hval, det er en Hval, hvalen falden
Hvalen ved den falden hval hvalen
er den ved jg, som veld falden ind det
et veld af Hvalen. Den ved veld, jg falden
den Hvalen falden for at veld en veld.
Hval falden. Betty's Bismene var den
af, jg falden den naturalgeandene
Hvalen. Hvalen De Tro, den
lalden hos Dig hvalen vandt om, jg Hval
efter den veld Hvalen. Han er en
falden Officer, meget veld at
falden. Den anden, falden, falden
han er lang og falden, lalden men
falden af, et veld om, og falden, meget
falden jg Betty.
Det er en falden ved falden falden
at veld veld jg falden, men
den falden troer jg er falden veld
han, efter jg den er meget falden.
falden jg det dalket falden veld
falden, meffes falden det hvalen men
jg falden men veld t. dalket.
jg Det var, Hvalen, men en veld
falden, Den falden jg, at falden
Den falden falden meget.